

— 'Ηθέλησα, Μεγαλειότατε, ἀλλ' ἡμποδίστην, ἡμην βέβαιος ὅτι θὰ μοι ἔφερε τύχην

— Κάλλιεν ὅτι δὲν συνέβη ὅπως τὸ ἤθελες. Τὶ νόμισμα ἔδωκες εἰς τὸν γέροντα ἀπόμαχον, ὃν συνηγάσαμεν παρὰ τὴν γέφυραν;

— Αὐτὸ ἐκείνο τὸ δοῦκάτον, Μεγαλειότατε.

— Αὐτὸ ἐκείνο; τοῦτο εἶνε περίεργον. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι σοῦ ἔφερε τύχην, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, ἐκείνο ἐνῆργησεν ὅσως ὅλη ἡκατὰ σοῦ ὀργὴ μούνα μεταβληθῇ εἰς εὐνοίαν. Ἀξιόλογα ἐπράξατε, Κύριε ἀντισυνταγματάρχᾳ! πολὺ καλὰ. Βλέπω ὅτι ἔχετε καλὴν καρδίαν καὶ μοι ἀρέσκει ὅτι ἐσυμπάθησθε εἰς τὴν ἀξιόλογον ἐκείνην νέαν. Ἐπιδοκιμαζῶ τὴν ἐκλογὴν, τῆς ὁποίας εἶνε καθ' ὅλα ἀξία. Σκέπτεσθε νὰ βεβίαιως κάμητε συντόμως καὶ πρότασιν;

— Δὲν γνωρίζω, Μεγαλειότατε, ἂν καὶ ἐκείνη μὲ ἀγαπᾷ ἐπίσης.

— Αὕτη εἶνε δικαιολογημένη αἰτία.

— Καὶ δευτέρον ἢ θέσις μου εἶνε πολὺ ἀσήμεντος ἀπέναντι ἐκείνης.

— Τοῦτο δὲν τὸ βλέπω ἔχετε, ὡς γνωρίζω, τὸν βαθμὸν Συνταγματάρχου παρὰ τῇ σωματοφυλακῇ μου, ὥστε βλέπετε ὅτι ὁ ἔχων τοιοῦτον βαθμὸν δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος γαμβρός, δύναται δὲ ἐπίσης νὰ ὑψώσῃ τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς μίαν κόμησιν.

— Δυστυχῶς, Μεγαλειότατε, ὑπάρχει καὶ τρίτον ἐμπόδιον ἐν τῷ μέσῳ. Δὲν ἔχω περιουσίαν.

— Ἄ τί λέγεις! Τὸ τοῖτον ἐμπόδιον εἶνε μηδὲν, προσπαθήσον μόνον νὰ ἐξομαλύνῃς τὸ πρῶτον.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπλησίαζε τὸ ἀμάξιον εἰς τὸ χειμερινὸν παλάτιον. Ὁ Ὑσσερπὼφ ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ ἐποποθετήθη παρὰ τὴν θύραν χαίρετων στρατιωτικῶς τὸν εἰσερχόμενον αὐτοκράτορα. Οὗτος παρετήρησε σιωπῶν τὸν Ὑσσερπὼφ καὶ εἶτα εἶπε.

— Εἰσθε κατὰμαυρος ἀπὸ τὸ ψῦχος. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σᾶς βλάβῃ οὔτε θὰ παγώσουν τὰ ὦτα καὶ ἡ ρίς σας.

— Ὅχι, Μεγαλειότατε, δὲν αἰσθάνομαι ψῦχος καὶ εὐχαρίστως θὰ ἐξηκολούθῃς ὅπως ἐν τῇ ἀμάξῃ.

— Ἀληθῶς; Ἰσως ἵνα φθάσητε εἰς τὸν βαθμὸν στρατηγού. Μείνατε εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Συνταγματάρχου. Ἦδη πηγαίνετε καὶ χαιρετίσαστε ἐκ μέρους μου τὸν στρατηγὸν Χαρτισῶφ.

Μὲ τοὺς λόγους τούτους εἰσῆλθεν ὁ αὐτοκράτωρ. Ὁ δὲ Ὑσσερπὼφ ἐρρίφθη εἰς τὴν πρώτην συντυχούσαν ἀμαξίαν ὅπως σπεύσῃ εἰς τὸν στρατηγὸν καὶ διηγηθῇ τὰ συμβάντα.

(ἀκολουθεῖ)

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Συμπληρωθείσης ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς συστάσεως του τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ὁ «Χρόνος» ἐδημοσίευσεν ἐν λίαν ἐνδιαφέροντι τόμῳ τὴν ἱστορίαν τῆς ἑκατονταετοῦς ὑπάρξεώς του, ἥτις ἐπὶ πολλὰ σημεῖα εἶνε στενότερα συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ συν-

τηρητικὴ ἐφημερίδα ἐπακριῶς συνέστη τῷ 1785 ὑπὸ τοῦ Gohn Walter, τοῦ μετὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ πλοῦτον, ἑστί, ἀπολέσας τὴν περιουσίαν του ἱγέειο τυπογράφος, καὶ ἴδρυσε τὴν «Daily universal Register», ἥτις τρία ἔτη κατόπιν (τῷ 1788) μετωνομάσθη «Times».

Ὁ «Χρόνος» κατ' ἀρχὰς ἔσχε μικρὰν ἐπιτυχίαν ἤρξατο δὲ ἐξαπλούμενος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων μαχῶν τοῦ Νιπολέοντος Α'. Ἐχὼν τότε εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ εἰδικούς ἀγγελιαφόρους, διωργάνους καλλίστην ὀπηρεσίαν πληροφειῶν καὶ ἐνημοσίευσεν τὴν ἔκδοσιν τῶν μαχῶν τοῦ Austerlitz καὶ ἀργότερον τοῦ Waterloo πρὶν ἢ ἀκόμη περὶ ἐλθῶσιν εἰ γινώσιν καὶ αὐτῆς τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ John Walter ἔβησε κατ' ἀρχὰς νὰ νικήσῃ μερίστας δυσκολίας καὶ νὰ δοκιμάσῃ ἀνεκφράστους ταπεινώσεις. Κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἡμποδίσθησαν αἱ ἀνταποκρίσεις, αἱ ἱνὲς δημοφώνοντο εἰς τὴν ἐφημερίδα, καὶ ἐγένοντο εἰς τὸν Walter πανταεῖς προσβολαί, μὴ ἐξαιριουμένης καὶ αὐτῆς τῆς φυλακισῆς του τῷ 1807. Ἀλλ' ὁ Walter, ἀνὴρ τολμηρότατος καὶ καρτερικῆς, δὲν ἀπεθάρυνθη. Διωγόμενος ἐνδεῶς σῶμα ἀγγελιαφόρων καὶ ἵνα ἀποδείξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ἀπολυτὸν αὐτοῦ, παρήγγειλε καὶ τῷ ἀπεστάλῃ δι' exprés montés, τὸ κείμενον ἐνὸς σπουδαιοτάτου λόγου, ἐκφωνηθέντος ἐν Ἐδμοδούργῳ, δαπανήσας 5.000 φρ. καὶ τοῦτο ἦν τὸν δημοσιεύσθαι πρὸ τῶν κυβερνητικῶν ἐφημεριδῶν. Παρηγορησάμενος ὑπὸ μεγάλης οὐδερσίας, ὁ John Walter, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ἐφημεριδογραφία εὗρισκετο ἀκόμη εἰς τὰ σπάργματα, διετράνωσε τὴν ἀνάγκην περὶ τακτικῶν καὶ ἐκταταμέσων συστημάτων τῆς réclame καὶ ὑπῆρξεν ὁ παῖς οὗτος ἔκταται αὐτοῦ χρητὴν. Ὅταν ὁ John Walter ἀπέβηκε τῷ 1818, ἡ μετρίξ «Daily universal Register», μετωνομασθεῖσα «Times», εἶχε κατεβάσει νικηφόρον πάσας τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, καταστὰς οὕτως ἡ πρώτη ἐφημερίδα τῆς Ἑσθίας. Ἀλλ' ἐπὶ συνέτεινε πρωτίστως εἰς τὴν τύχην τοῦ «Times» ἡ οὐ καλλίστη καὶ ἐπιμελὴς ἐκλογὴ τῶν ἐκδοτῶν αὐτοῦ. Ἡ σπουδαιότης τῶν ἐκδοτῶν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐφημεριδογραφίαν εἶνε μερίστη, ὥστε οἱ ὀλίγοι ἐκδοταί, οἵτινες ἀτολάουον εὐδορίας φήμης, πληροῦνται ἀδρόστα.

Γνωτὸν τυγχάνει, ὅτι ἡ τύχη τῆς «Pall Mall Gazette» ὁρᾷται εἰς τὴν ἐκκρότησιν τοῦ ἐκδοτοῦ Φρειδερίκου Greenwood μᾶλλον ἢ εἰς τὴν εὐθνήν τιμὴν τῆς ριζοσπαστικῆς ἐφημερίδος. Ὁ ἐκδότης οὗτος εἶχεν ἐφημεριδογραφικῶς τοσούτην ἀξίαν, ὥστε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν (τῷ 1883) ἔλαβε παρὰ τῆς «Saint James Gazette» δύν' ἑκατομμύρια ἵνα ἐγκαταλείψῃ τὴν «Pall Mall Gazette». Ὁ μέγιστος ἐκδότης τοῦ «Times» ὑπῆρξεν ἐπὶ 25 ἔτη ὁ John Belane, εἰς αὐτὸν μᾶλλον ἢ εἰς τὸν Walter ἀποδοτὴς ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐφημερίδος. Ὁ ἐκδότης ἡ ἀρχισυντάκτης εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ παῖς ἀνὴρ παγκόσμιος, ὅστις συναναστρέφεται τῇ καλλιτέρᾳ κοινωνίᾳ, φοιτᾷ εἰς τοὺς ἀριστοκρατικωτέρους σχολαίους, ἔρχεται εἰς συνάψεις ἀμεστον πρὸς τοὺς πολιτικοὺς, τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς φιλόλογους, τοὺς ἀρίστους καλλιτέχνους. Ὁ ἐκδότης δὲν γράφει σχεδὸν ποτὲ διὰ τὴν ἐφημερίδα, μάλιστα ἡ παράδοσις πλέον καθιέρωσε τὴν ἀρχὴν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γράφῃ οὔτε μίαν λέξιν. Ἰδοὺ πῶς ἑἴλλος συγγραφεὺς ἀποφαινεται περὶ τῶν ἐκδοτῶν τῶν ἀγγλικῶν ἐφημεριδῶν. Ὁ ἐκδότης γενικῶς μεταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖον μετὰ τῆς 10 καὶ 11 ὥρας τῆς πρωῒς καὶ ἐξέρχεται ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου. Διαρκουστὸν τῶν συνεδριάσεων τῶν Βουλῶν, ἀναγιγνώσκει τοὺς ἀτελειώτους λόγους, οἵτινες ἀπαγγέλλονται ἐν τῷ Westminster καὶ ἀπορρατίζει περὶ τῆς πολιτικῆς ἢ ὅ ἀκολουθήσῃ. Ἀπὸ ἀγνώστη τὰ τηλεγραφήματα τῶν Παρισίων, Βερολίνου, Πετροπόλεως, Ρώμης, Βιέννης, Νέας Ὑόρκης κτλ. διὰ βραχέων καὶ ταχυτάτων φράσεων ὑποδεικνύει εἰς τὸν συντάκτην (leader writer) τὴν ὕψην τοῦ ἄρθρου, συνήθως μακροῦ μίας καὶ ἡμισείας στήλης, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ τυπωθῇ εἰς τὰς 4 τῆς πρωῒς καὶ ἀποσταλῇ αἰέτως εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ὁ κανονισμὸς ἀπαιτεῖ, ὅτι τὰ ἄρθρα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ τυπωθῶσι τὴν ἐπαύριον ἐπομένως ἄς φαντασθῇ τις ὅποιον νοημοσύνην, ὅποιαν οἰκειότητα πρὸς τὴν πολιτικὴν, καὶ ὅποιαν γνώσιν τῆς κοινῆς γνώμης πρέπει τις νὰ ἔχῃ ὅπως ἡ ἐκδότης μεγάλης ἀγγλικῆς ἐφημερίδος. Οἱ κληρονόμοι τοῦ Walter ἐβῆσαν ἐξ ἑαυτοῦ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς

τύχης του «Times», ὅστις καὶ σήμερον ἀκόμη εἶνε κτῆμα ἐνὸς μέλους τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὅπερ φέρει ὡσαύτως τὸ ὄνομα John Walter καὶ εἶνε ἔγγονος τοῦ ἱδρυτοῦ.

Τὰ ἔτη τῆς ἀληθοῦς εὐτυχίας τοῦ «Times» ἦσαν ἀπὸ τὰ 1850 1875. Ἐλαβον τότε ἐνεργὲν μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ οἱ λόρδοι Salisbury, οἰκουζόμενος τότε ἀπλῶς λόρδος Robert Cecil, ὁ λόρδος Bismarck, ὁ Leopardo Courtney καὶ ἐν γένει οἱ ἐπισιμότεροι ἄνδρες τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος. Ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ δὲ «Times» ἐπῆνεγκε μεγίστας καινοτομίας· ἀνέπτυξε μεγάλως τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, ὥρισεν εὐρὺ μέρος τοῦ φύλλου διὰ τὴν réclame ἐπὶ πληρωμῇ καὶ εἰσῆγαγε, συγχρόνως ταῖς γαλλικαῖς ἐφημερίσαι, τὸ μυστικὸν ἔκδομα ἐν ἐπιφυλλίδι. Ἦδη ὅμως ἡ μεγάλη ἐφημερίς δὲν ἔχει πλέον τὸ μονοπώλιον τῆς κοινῆς γνώμης ὡς ἄλλοτε, καὶ ἄλλα φύλλα ἀπὸ τινος χρόνου ἔσχον ἐν Ἀγγλίᾳ μείζονα ἐξάπλωσιν.

Αἱ ἐφημερίδες τῶν ἐπαρχιῶν ἀνεπτύχθησαν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν τῆς μητροπόλεως, σήμερον δὲ ἡ «Liverpool Mercury», ἡ «Western Morning News», ἡ «Scotman», ἡ «Freman's Journal» δὲ ἀπολείπονται καθόλου τῶν ἀξιολογωτέρων ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου. Αὗται ἄλλως κάμνουν ἤδη μέγαν συναγωνισμὸν εἰς τὸν «Χρόνον»· ὁ M. Lawson ἱδρυτὴς τῆς «Daily News», τῆς μεγάλης ταύτης ἐφημερίδος, πωλουμένης πρὸς μίαν μόνον πένναν, κατώσθωσεν νὰ φέρῃ μεγίστην ζημίαν εἰς τὸν «Χρόνον». Εἴτα, ὁ T. P. O'Conner ἱδρυσε πρὸ τινος χρόνου τὴν «Star» πρὸς ἡμίσειαν πένναν. Καὶ διὰ τὰς πληροφορίες τοῦ ἔτι δὲ «Times» δὲν ἔχει πλέον τὴν αὐτὴν καὶ ἄλλοτε σπουδαίοντητα. Αἱ ἐφημερίδες «Daily Telegraph» καὶ «Stantard» ἔχουσιν ἐν τηλεγραφικῶν σύμμαχον καὶ ἀνταποκριτὰς εἰς ὅλας τὰς πρωτεύουσας τοῦ κόσμου. Οὕτω κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐκστρατείαν εἰς Σουδᾶν ἡ «Daily Chronicle» καὶ ἡ «Daily Telegraph» ἐδημοσίευσαν διαφόρους εἰδήσεις πρὸ τοῦ «Χρόνου», παραλείπων τὴν «Stantard» καὶ «Morning Post», οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ὁποίων ἐρονεύθησαν ἐν τινι συγκρούσει μεταξύ Ἀγγλῶν καὶ Σιουδανῶν. Ἡ «Stantard», ἥτις ἤδη θεωρεῖται ὡς ἡ καλλίτερον πληροφορουμένη μεταξύ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐν γένει, ἐδημοσίευσεν πρώτη τὴν μάχην τοῦ Pendich εἰς τὸ Ἀφγανιστάν καὶ τὴν εἰδήσιν περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Τσαρού. Ἡ δὲ «Daily Telegraph» ἐκτὸς τῶν τηλεγραφικῶν ἀνταποκρίσεων κέκτηται ἡμερησίως δύο στήλας λίαν ἐστενογραφημένας τηλεγραφημάτων ἐκ Παρισίων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ Παρίσιοι ἡμέραν παρ' ἡμέραν». Ὁ «Times» ἀφοῦ ἐνικήθη ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Λονδίνου, ἔχει ὅμως πάντοτε τὴν 4ην σελίδα μᾶλλον ἢ αἱ ἄλλαι πλουσίαν, ἡ δὲ χρηματικὴ ὠφέλεια, ἣν πορίζεται, ἔμεινε πάντοτε ἀμετάβλητος. Τῶντι, ἐνῶ ἡ ὠφέλεια ὑπῆρξε λίρῶν 604,527 κατὰ τὸ 1859 ἔτε ἦτο εἰς τὸν κοσμῶνα τῆς εὐτυχίας του, διετηρήθη ἡ αὐτὴ σχεδὸν καὶ μετὰ τὸν συναγωνισμὸν τῆς «Stantard», τῆς «Pall Mall Gasette» καὶ «Daily Telegraph» διότι τῷ 1886 ἡ τετάρτη σελὶς ἀπέδωκε λίρας 604,527.

ΝΕΟΝ ΚΑΤΟΣ ΕΝ ΑΦΡΙΚῃ

Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἀκροπόλεως» δὲν θ' ἀγνοῶσιν ἴσως τὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑρρίκου Στάνλεϋ εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ τοὺς φόβους, τοὺς ὁποίους ἄπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἔτρεφε περὶ τῆς τύχης τοῦ τολμηροῦ ταύτου ἀνδρὸς, ἐπειδὴ τῆς πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐλλείψεως εἰδήσεων του. Ἐπεμμένως νομίζω, ὅτι ὁ ἀναγνώστης μετ' ἐνδιαφέροντος θέλει ἀναγνῶναι πληροφορίες τινὰς περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐντολῆς, ἣν ἦτο ἐπιτεταμένος.

Γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι ὁ Στάνλεϋ πρὸ ἐνὸς ἔτους καὶ ἐπεικεῖνα ἀναχωρήσεν ἐκ Λονδίνου, ἐφοδιασμένος διὰ μεγάλων χρηματικῶν μέσων, ἀντληθέντων ἀπὸ διαφόρων πηγῶν, καὶ διελθὼν τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην, ἐπεδίδόσθη εἰς τὸν λι-

μένα Βριδεῖν κατ' εὐθεῖαν διὰ Ζανζιβάρ. Ὑκεῖ ἐμίσθωσε πολυάριθμον καραβὶ ἀν' ἐργατῶν καὶ δολιχέρον τὸ προσωπικὸν τοῦ διαδοχικοῦ Τέμπο-Τίπ ἐμπορίου ἐλεφαντοκοκκάλου καὶ ἀνδραπόδων, περιπλέων δὲ τὴν Ἀφρικὴν, ἐφάσκειν εὐτυχῶς εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κόγκου ποταμοῦ. Ἀνελθὼν τοῦτον μέχρι τῆς σειρᾶς τῶν καταρρακτῶν, εἴτινες φέρουσι τὸ ὄνομα του, ὁ Στάνλεϋ ἀπέβη εἰς τὴν ξηρὰν τὴν μεταξύ τῶν δύο μεγάλων ποταμῶν Κόγκου καὶ Λιουίμι παρὰ τῷ Ἰσημερινῷ· ἐκεῖθεν εἰσέδυσε μετὰ τῶν πολυαρθμῶν αὐτοῦ καραβανῶν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς διὰ ὁδοῦ, ἣν εὐτε αὐτὸς κατὰ τὰς προεγούμενας περιηγήσεις του, ὥς ἄλλοι ἀφρικανοὶ εἶχον ποτὲ βαθεῖαι.

Ἐκτετε, εὐδεμία πλέον ἀκριβὴς εἰδήσεως ἐλήφθη περὶ αὐτοῦ· πολλοὶ ἀντιφατικαὶ φῆμαι διεδίδοντο μεταξύ τῶν ἐγγυρῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων, εἴτινες εἰσὶν ἐγκατεστημένοι ἐκατέρωθεν τῶν ὁρίων τοῦ Κόγκου, καὶ δι' αὐτῶν ἐφθάνον εἰς τὴν Εὐρώπην· ἄλλ' οὐδεὶς ἀγγελιαφόρος ἐξ ὧν ἀπεστάλησαν, κατώσθωσεν νὰ κατ' φθάσῃ τὸν Στάνλεϋ, οὐδε τις τῶν λιποτακτῶν, τῶν ἐγκαταλειφθέντων τὰς καραβάνας αὐτοῦ καὶ ἐπανελθόντων εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς σταθμοὺς τοῦ, παρὰ τὸν αὐτὸν Κόγκον, ἐκείμινεν ἀκριβεῖς πληροφορίες.

Ἀλλ' ὅτι ἐλήχθη περὶ τῶν ἀπείρων δυσκολιῶν αἱ ὁ Στάνλεϋ συνήντα ἐπὶ τῆς πορείας του, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης σιτοδείας ἥτις μαστίζει τὴν δυτικὴν Ἀφρικὴν καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐχθροκτόνου τῶν ἐγγυρῶν, ὡς καὶ περὶ διαλύσεως τῶν καραβανῶν του, καὶ ἀκόμη περὶ τοῦ θανάτου του, δὲν ἔχει σκιάμ ὑποστάσεως. Τῶντι, ἀφοῦ παρήλθον μηνες καὶ δὲν ἐφάνησαν τὰ διελευθέντα δῆθεν μέλη τῶν καραβανῶν εἰς τοὺς εἰρημένους εὐρωπαϊκοὺς σταθμοὺς, δὲν ἔγινε πλέον λόγος περὶ ἀπενκαίτου τινος, οἱ δὲ ταχυδρόμοι τοῦ Κόγκου τούτουςθεν περιωρίσθησαν μόνον εἰς τὸ νὰ βεβαιώσιν ὅτι, δὲν ὑπῆρχον ἀκριβεῖς εἰδήσεις περὶ τοῦ Στάνλεϋ. Πρὸς τοῦτοις, αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἑμὶν πασᾶ καὶ τοῦ ἰταλοῦ λοχαγοῦ Καζάτη, φθάσσαι εἰς Εὐρώπην διὰ τῆς καλαϊᾶς ὁδοῦ τοῦ Ζανζιβάρ, δὲν ἔδιδον ἀκριβεστέρως πληροφορίες. Κατὰ τοὺς γενναίους ὑπολογισμοὺς, ὁ Στάνλεϋ ἔπρεπεν ἤδη νὰ φθάσῃ εἰς τὴν λίμνην Alberto μετὰ 6—8 μηνῶν· ἀλλὰ παρήλθε πλέον ἐν ἔτει καὶ δὲν ἐγνώθη εἰσέτι ἀν' ἐφθασε.

Πρὸς πᾶσις ταῖς ἀμφιβολαῖς ταύταις καὶ ἑτέρα προσετέθη λίαν σπουδαία, ἥτοι περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς.

Ὁ σκοπὸς, ὡς γνωστὸν, δὲ κατ' ἐπιφάνειαν τοῦλάχιστον, ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἑμὶν πασᾶ καὶ τοῦ λοχαγοῦ Καζάτη, εἴτινες ἐκρατοῦντο εἰς κατὰστατὴν ἡμιαιχμαλωσίαν παρὰ τῶν βαρβάρων ἐγγυρῶν, τῶν οἰκούντων μεταξύ τῶν βορείων ὁρίων τῶν λιμνῶν Βικτωρίας καὶ Βουανιέρ· ἀλλ' οὐδεὶς ποτὲ ἤδυνε ἡ νὰ ἐννοήσῃ, διατὶ, ἀφοῦ τοιοῦτοι ἦτον ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Στάνλεϋ, δὲν προτίμησε τὴν ἀπείρων βιαχυτέραν καὶ εὐκοπωτέραν ὁδόν, ἥ καὶ ἄλλοτε διήνυσεν, δηλαδὴ ἐκείνην ἥτις ἀπὸ Ζανζιβάρ ἄγει εἰς τὴν λίμνην Βικτωρίαν, διερχομένη διὰ τῶν γερμανικῶν κινήσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἥ τὴν ἄλλην ὁδόν, ἣν ὁ Fischer καὶ οἱ ἄγγλοι περιηγήται ἤοικεν, τὴν τοῦ ποταμοῦ Παγκάνη, διερχομένου τὴν χώραν τοῦ Μοζάμ.

Πάντα ταῦτα εἰσι δυσνόητα τοσοῦτον μᾶλλον, ὥς ὁ Στάνλεϋ καὶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐξ Εὐρώπης δὲν ἤτέλυσεν οἷς νὰ δώσῃ εὐλογοφανεῖς ἐξηγήσεις περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς ἥτις τῷ ἐνεπιστεύθη.

Πρὸς τοῦτοις, ὡς γνωστὸν, ὁ Στάνλεϋ πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐκ Λονδίνου συνέλεξε ἐκ διαφόρων πηγῶν καὶ παρ' ἀγνώστων εἰς αὐτῷ προσώπων, μέγα χρηματικὴν ποσὸν, περὶ τὴν ἐκατομμύριον λίρῶν στερλινῶν. Τίς τῷ ἐπρομήθευσε τὰ ποσά ταῦτα, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἀγεωγραφικὴ ἀποστολὴ ἡ ἐνὸς προτέρων νὰ διαθέτῃ· καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν;

Ἐξαιρέσει τοῦ μετρίου χρηματικοῦ ποσοῦ ὅπερ ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις, ἐνδιαφερομένη περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἑμὶν πασᾶ, τῷ ἐχορήγησεν, μένει ἔτι μυστήριον τίς ἐπρομήθευσε τῷ Στάνλεϋ τὸ ὑπέροχον ἐκεῖνο ποσὸν καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν.

Πολλοὶ εἰκαταίαι ἐγένοντο, ἐλήχθη δὲ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Στάνλεϋ εἶχε τριπλοῦν σκοπὸν φιλανθρωπικὸν πολιτικὸν καὶ γεωγραφικόν· εἰς τὸς τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑμὶν πασᾶ, πρῶτην κυβερνήτου τοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσημερινόν· Σουδᾶν καὶ τοῦ